

Stanovisko MPSV k valorizaci platového tarifu po zrušení služebního místa

Na rozdíl od zákoníku práce se do platové třídy ve státní službě nezařazuje zaměstnanec, ale služební místo. Platový tarif přísluší státnímu zaměstnanci ve výši, která je v aktuální příloze č. 2 k nařízení vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstnanců, stanovená pro platovou třídu, do které je zařazeno služební místo, na které je státní zaměstnanec zařazen, a pro platový stupeň, do kterého je zařazen (§ 1 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 1 nařízení vlády č. 304/2014 Sb.). Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že státnímu zaměstnanci nepřísluší platový tarif (žádný) v případě, že není zařazen na žádné služební místo a z tohoto důvodu nemůže vykonávat službu. Pro případy, kdy je nemožnost konat službu státnímu zaměstnanci finančně kompenzována, stanoví souhrnně postup pro určení základu (nazvaného platem) pro výpočet stanovené výše kompenzace v jednotlivých případech § 176 zákona o státní službě. Pokud jde o platový tarif, zahrnuje se do uvedeného základu vždy ve výši, která byla státnímu zaměstnanci naposled určena, nebo na kterou mu vznikl nárok. Pro určení výše platového tarifu je tedy rozhodující termín, do kterého byl státní zaměstnanec zařazen na služební místo, tedy například než zaniklo – není již obsažené v systemizaci na příslušný kalendářní rok - a nikoliv právní účinnost institutu zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů (nastala-li výjimečně později, než účinnost nové systemizace).

Pro účely § 176 zákona o státní službě je proto vždy nutné vycházet z té výše platového tarifu, která naposledy příslušela státnímu zaměstnanci v době, kdy byl zařazen na služebním místě.

V Praze dne 12. prosince 2018

doc. JUDr. Petr Hůrka, Ph. D., v. r.

náměstek pro řízení sekce